

FOTO: JAKUB TUREK

Zamkovského chata – asi hodinu chůze z Hrebienku.

JAK SE TAM DOSTAT

Do Vysokých Tater vede nejrychlejší a nejpohodlnější cesta nočním vlakem ve spacím vagonu. Jede-li vás více, nezapomeňte využít slevu pro hromadnou výpravu. Nejnížší ceny ze středních Čech se pohybují okolo pěti set korun za jednu cestu, z Ostravy je cesta o polovinu levnější. Autem se jezdí přes Bratislavu a Trenčín do Popradu. Pokud nehrozí sněhová kalamita, lze jet i přes Brno, Olomouc a Handlovou. Na kousky slovenské dálnice je potřeba koupit dálniční známku. Místní policie bývá vůči Čechům nekompromisní.

Malá Studená dolina

→ zvládnou jen odhodlaní turisté, protože brodění sněhem a kličkování mezi skálami trvá celý den. Zimný výstup přijde podle počtu zúčastněných lidí na několik tisíc korun, ke kterým je potřeba připočítat ještě peníze za jednu až dvě noci ve Slezském domě. Horského vůdce lze objednat v informačním středisku ve Starém Smokovci.

Za záchranu se platí

Mimo značené cesty nad chatami se mohou v zimě bez vůdce pohybovat pouze členové horolezeckých organizací, jako je například Český horolezecký svaz, rakouský či německý Alpenverein nebo slovenský YAMES. Členství ve všech lze jednoduše získat zaplacením členského příspěvku.

Česká zdravotní pojišťka platí obvykle jen na léčebné výlohy, případné záchranné akce si musí český občan zaplatit sám nebo ze zvláštního připojištění. Od letošního roku je potřeba za zásah Horské služby platit bez ohledu na to, zda si nehoďu zavazín člověk vlastní neopatrnosti, nebo zda se jednalo o neočekávané okolnosti.

Lyžaři do terénu

Vysoké Tatry jsou sice kapesní zmenšeninou opravdo-

vých velehor, ale pro lyžaře nabízejí mimo sjezdovky možná více dobrodružství než rozlehle pláně Alp. Strmé žlaby, úzká sedla, kličkování mezi skalami a pravé horské chaty jsou hlavními důvody, proč by tam lyžař měl zavítat.

Nejlépejšími měsíci na lyžování mimo sjezdovky jsou únor až duben. Dobrodruzi ovšem neváhají vyrazit již koncem listopadu, kdy krátký den a temná nízká mráčka naditá sněhem vytvářejí drsnou atmosféru, nebo naopak v květnu, nic nedbajíce rachotu jarních lavin.

Největší atrakcí a zároveň dobrým sportovním výkonem jsou výstupy k horským chatám. Populární je Zbojnická chata, nad kterou se otevírají otevřené slunečné pláně jako stvořené pro krájení obloučků v čerstvém sněhu. K hotelu na Popradském plese a na Slezský dům se dá vyjet i na běžkách. Po cestě k chatě U Zeleného plesa je místy tak prudké stoupání, že je rychlejší hodit lyže na ramena a jít pěšky. Těryho chatu lze dobýt jen v pohorkách a s lyžemi připnutými na batohu nebo na speciálních turistických lyžích s nalepenými stoupacími pásy.

Všechna stoupání k tatranským chatám jsou si dost podobná. Hodinu až dvě vede cesta lesem a teprve na hranici kosodřeviny se náhle objeví horní patro doliny i s chatou. Tam pro mnoho turistů nastává okamžik pravdy. Zatímco v lese bývá tvrdý sníh a klid, najednou začne foukat a unavení lyžaři se boří do hlubokých návějí nebo naopak rozmoklé sněhové břečky.

Sjezdy od chat si lyžaři triumfálně vychutnávají, protože cesty bývají projeté od rolby, sněžného skútru nebo aspoň od předchozích návštěvníků. Zatímco výstupy trvají dvě až tři hodiny, návrat se dá zvládnout podle odvahy za dobu od čtvrt hodiny do jedné hodiny.

Vrcholem všech zážitků, které si může lyžař užít, je některý z vysokohorských sjezdů žlaby nebo strmými pláně-